

Sygn. akt V Ca 889/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Agnieszka Łukaszuk

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. T.

przeciwko (...) z siedzibą w K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 19 czerwca 2020 r., sygn. akt II C 3300/19

1. zmienia zaskarżony wyrok w całości w ten sposób, że powództwo oddala i zasądza od A. T. na rzecz (...) z siedzibą w K. kwotę 459,20 zł (czteryście pięćdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia groszy);
2. zasądza od A. T. na rzecz (...)z siedzibą w K. kwotę 235 (dwieście trzydzieści pięć) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania w instancji odwoławczej;
3. poleca Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w Warszawie wypłacenie (...) z siedzibą w K. kwoty 100 (sto złotych) tytułem zwrotu nadpłaconej opłaty od apelacji.

Sygn. akt V Ca 889/21

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 3 października 2019 roku powód A. T. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) z siedzibą w K. na swoją rzecz kwoty 250 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 maja 2019 roku do dnia zapłaty, a także o przyznanie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu żądania pozwu powód wyjaśnił, że dochodzona pozwem kwota stanowi odszkodowanie z tytułu odwołania lotu łączonego w dniu 18 maja 2019 roku na trasie W. - F. - B.. Wskazano, że do chwili obecnej pozwany nie wypłacił powodowi należnego odszkodowania.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, że odwołanie lotu na trasie powoda spowodowane było wystąpieniem nadzwyczajnych okoliczności w postaci niekorzystnych warunków atmosferycznych panujących na lotnisku we F. i w konsekwencji wprowadzeniem ograniczeń przez służby kontroli lotów. Wskazano nadto, że pozwana nie dysponowała żadnymi racjonalnymi środkami pozostającymi w jej dyspozycji, które pozwoliłyby na uniknięcie wymienionych wyżej ograniczeń i restrykcji, a w konsekwencji odwołania przedmiotowego lotu. Powodowi zmieniono natomiast bezpłatnie rezerwację na lot zastępczy (...) z F. do M. i (...) z M. do B. w dniu następnym po zaplanowanej dacie lotu F. - B.. Ponadto, pozwana zapewniła powodowi vouchery na ciepłe posiłki oraz hotel w oczekiwaniu na lot zastępczy, z których powód skorzystał. Odnosząc się do żądanych przez powoda odsetek, podniesiono, że powód mógłby dochodzić odsetek za opóźnienie najwcześniej od daty wniesienia pozwu.

Pismem datowanym na 10 marca 2020 roku powód podniósł, że samolot mający wykonać przedmiotowy lot zamiast planowanego lotu nr (...) z M. do F. pozwana wykonała zamiennie lot (...) na trasie M. - B. z tego względu pozwana nie mogła wykonać przedmiotowego lotu. Ponadto, pozwana nie udowodniła, aby panujące warunki atmosferyczne były trudniejsze niż przeciętnie o tej porze roku, które uniemożliwiałyby wykonanie lotu.

Wyrokiem z dnia 19 czerwca 2020 roku Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie w pkt 1 zasądził od pozwanego (...) z siedzibą w K. (N.) na rzecz powoda A. T. kwotę 250,00 euro wraz z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie liczonymi od dnia 3 października 2019 r. do dnia zapłaty; w pkt 2 w pozostałej części powództwo co do odsetek oddalił; w pkt 3 zasądził od pozwanego (...) z siedzibą w K. (N.) na rzecz powoda A. T. kwotę 387,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 270,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy podkreślił, iż przedmiotem sporu była kwestia wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności, zwalniających przewoźnika z odpowiedzialności za odwołanie lotu. Sąd wskazał, że twierdzenia pozwanego dotyczące złych warunków atmosferycznych nie zasługują na uwzględnienie, albowiem pozwany nie przedstawił żadnych miarodajnych środków dowodowych, z których wynikałoby, że rzeczywiście warunki pogodowe uniemożliwiały odbycie lotu. Pozwany załączył do odpowiedzi na pozew wydruki z systemów, jednakże odczytanie danych w nich zawartych, w ocenie Sądu Rejonowego wymagało wiedzy specjalistycznej. Sąd pierwszej instancji wskazał, iż aby móc uprawdopodobnić wyżej wymienią przesłankę, niezbędny byłby dowód w postaci opinii biegłego. W rezultacie Sąd podkreślił, że pozwany nie udowodnił, że w analizowanym przypadku miały miejsce „nadzwyczajne okoliczności”, które zwalniałyby go od odpowiedzialności na podstawie art. 5 ust. 3 Rozporządzenia nr 261/2004.

Apelację od orzeczenia Sądu Rejonowego wywiodła strona pozwana, zaskarżając wyrok w części tj. w zakresie pkt 1 i 3. Zaskarżonemu wyrokowi pozwany zarzucił:

1) naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 5 ust. 3 w zw. z motywami (14) i (15) Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów (...) („Rozporządzenie”), poprzez przyjęcie, że:

- Pozwana jest odpowiedzialna za odwołanie (...) z F. do B. z 18 maja 2019 r. („Lot”), podczas gdy Lot został odwołany z uwagi na okoliczności nadzwyczajne i wyłączające odpowiedzialność przewoźnika na gruncie powołanych przepisów - decyzję „kierownictwa lotów” (w rozumieniu Rozporządzenia), spowodowana niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi (burze z piorunami), które doprowadziły do tak znacznych opóźnień w realizacji połączeń lotniczych z udziałem lotniska we F. (przekraczających 70 minut), że konieczne stało się odwołanie i przekierowanie szeregu połączeń lotniczych Pozwanej, w tym Lotu Powoda, co stanowi okoliczność nadzwyczajną w rozumieniu art. 5 ust. 3 w zw. z motywami (14) i (15) Rozporządzenia i zwalnia Pozwaną z odpowiedzialności za odwołanie Lotu;

2) naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia, tj.:

a) naruszenie art. 148¹ k.p.c. poprzez rozpoznanie sprawy i wydanie Wyroku na posiedzeniu niejawnym, podczas gdy Sąd I Instancji - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych, a w szczególności wątpliwości Sadu I Instancji w przedmiocie rozumienia dowodów z dokumentów przedłożonych w pismach procesowych - powinien rozpoznać sprawę na rozprawie;

b) naruszenie art. 235² § 1 k.p.c. oraz 227 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie w postanowieniu z 19 czerwca 2020 r. szeregu dowodów Pozwanej, podczas gdy żadna podstawa określona w art. 235² § 1 k.p.c. nie pozwalała na pominięcie dowodów Pozwanej, w szczególności przepis ten nie zawiera podstawy do pominięcia dowodów z dokumentów stanowiących wydruk z systemu informatycznego (na których dopuszczalność wprost zezwala art. 243¹ k.p.c.), jak również dowodów wymagających wiedzy specjalnej (przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego wręcz wymaga dopuszczenia takich dowodów, wobec czego nie mogą być one „odgórnie” zanegowane), co doprowadziło do tego, że Sąd I Instancji nie rozpoznał istoty sprawy (art. 386 § 4 k.p.c.);

c) naruszenie art. 227 k.p.c. oraz art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej oceny sprawy i poczynienie ustaleń faktycznych nieznajdujących oparcia w zgromadzonych dowodach, a polegających na uznaniu, że Lot Powoda został odwołany, bowiem - z uwagi na panujące warunki atmosferyczne - nie mógł wystartować, co w określonych warunkach mogłoby wymagać wiedzy specjalistycznej, podczas gdy jego odwołanie nastąpiło z powodu przekierowania przez kierownictwo lotów na lotnisku we F. samolotu mającego wykonać Lot Powoda, co nie wymaga wiedzy specjalistycznej;

d) art. 243⁽¹⁾ k.p.c. poprzez przyjęcie, że dokumenty przedstawione przez Pozwaną, tj. zapisy dziennika pokładowego samolotu mającego wykonać Lot (dostępne przez system (...)), raportu dziennego lotniska we F., zapis komunikatów pogodowych (...), raporty (...) ((...) Organizacja ds. (...)) oraz artykuły prasowe opisujące wydarzenia, które miały miejsce na lotnisku we F. w dniu 18 maja 2019 r. nie stanowią wiarygodnych dowodów, podczas gdy dowód w postępowaniu cywilnym może stanowić każdy dokument zawierający tekst, a dokumenty wewnętrzne Pozwanej korespondują z dokumentami kierownictwa lotów oraz informacjami podawanymi w mediach, jak również jednoznacznie wskazują, że Lot Powoda został odwołany z powodu okoliczności nadzwyczajnych, na które Pozwana nie miała wpływu;

e) art. 505⁷ § 1-3 k.p.c. w zw. z art. 278 § 1 k.p.c. poprzez przyjęcie, że rozstrzygnięcie sprawy wymagało wiadomości specjalnych, podczas gdy okoliczności odwołania Lotu nie wymagały oceny warunków atmosferycznych, ponieważ bezpośrednią przyczyną odwołania Lotu była decyzja organu zarządzającego ruchem lotniczym we F. („kierownictwa lotów”), którą Pozwana miała obowiązek wykonać;

ewentualnie - w razie przyjęcia, że okoliczności wskazane przez Pozwaną wymagały wiadomości specjalnych:

w postępowaniu uproszczonym w realiach niniejszej sprawy dopuszczalne jest przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, podczas gdy Sąd I Instancji powinien ocenić tę okoliczność samodzielnie;

ewentualnie - w razie przyjęcia, że sprawa nie była rozpatrywana w postępowaniu uproszczonym:

art. 278 § 1 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędne uznanie, że ocena okoliczności wskazanych przez Pozwaną wymaga przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego, podczas gdy do ich oceny nie są konieczne wiadomości specjalne, a okoliczności te stanowią fakty powszechnie znane, wynikają wprost z dokumentów złożonych przez Pozwaną, przepisów i norm prawa lotniczego oraz zasad logiki i doświadczenia życiowego; w razie wątpliwości Sąd I Instancji powinien być dopuścić dowód z opinii biegłego z urzędu.

Ponadto, na podstawie art. 380 k.p.c. pozwany wniósł o rozpoznanie postanowienia Sądu I Instancji z 19 czerwca 2020 r., w zakresie pominięcia dowodów przedstawionych przez Pozwaną (pkt 1 postanowienia), gdyż jest ono wewnętrznie sprzeczne (w pkt 2 postanowienia dopuszczono dowody z dokumentów załączonych do pism procesowych), nie zostało

oparte na żadnej przesłance wskazanej w art. 235² § 1 k.p.c., a ponadto wbrew treści art. 235² § 2 k.p.c. nie wskazuje podstawy prawnej rozstrzygnięcia, co sprawia, że miało ono istotny wpływ na treść wyroku.

W związku z powyższymi zarzutami pozwany wniósł o zmianę wyroku w pkt 1 przez oddalenie powództwa w całości. Ewentualnie pozwany wniósł o uchylenie wyroku w pkt 1 i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania ze względu na nierozpoznanie istoty sprawy. W każdym razie pozwany wniósł o zmianę wyroku w pkt 3 i zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanej kosztów postępowania za obie instancje, w tym równowartość opłaty od wniosku o uzasadnienie wyroku oraz opłaty od apelacji, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł, a także zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W piśmie z dnia 17 maja 2021 r. pełnomocnik powoda wniósł o oddalenie apelacji oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelację uznać należy za zasadną, a podniesione w niej zarzuty musiały skutkować zmianą zaskarżonego orzeczenia.

W ocenie Sądu II instancji, Sąd Rejonowy ustalił niepełny stan faktyczny co skutkowało następczym nieprawidłowym zastosowaniem przepisów prawa materialnego i uwzględnieniem powództwa.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż w obecnym modelu procedury cywilnej sąd odwoławczy nie ogranicza się wyłącznie do kontroli orzeczenia sądu pierwszej instancji, lecz bada ponownie całą sprawę, a kontrolując prawidłowość zaskarżonego orzeczenia, pełni również funkcję sądu merytorycznego, który może rozpoznać sprawę od początku, uzupełnić materiał dowodowy lub powtórzyć już przeprowadzone dowody, a także poczynić samodzielnie ustalenia na podstawie materiału zebranego w sprawie. Dokonanie ustaleń faktycznych umożliwia bowiem sądowi drugiej instancji ustalenie podstawy prawnej wyroku, a więc dobór właściwego przepisu prawa materialnego, jego wykładnię oraz dokonanie aktu subsumcji. Tym samym postępowanie apelacyjne - choć odwoławcze - ma charakter merytoryczny (por. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 1999 roku, sygn. III CZP 59/98, uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2008 r., III CZP 49/07 i powołane tam orzecznictwo).

Istota rozstrzygnięcia niniejszej sprawy sprowadzała się do udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy w sprawie zaistniały nadzwyczajne okoliczności wyłączające odpowiedzialność przewoźnika za odwołanie lotu (...) z F. do B..

Analizując akta postępowania przed Sądem pierwszej instancji Sąd Okręgowy powziął wątpliwość co do kompletności wyjaśnienia wystąpienia nadzwyczajnych okoliczności, wyłączających odpowiedzialność przewoźnika i zdecydował o celowości uzupełnienia postępowania dowodowego poprzez dopuszczenie dowodów z dokumentów pominiętych przez Sąd Rejonowy. Zdaniem apelującego Sąd pierwszej instancji naruszył art. 235⁽²⁾ § 1 k.p.c. oraz 227 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. poprzez niezasadne pominięcie w postanowieniu z 19 czerwca 2020 r. szeregu dowodów pozwanej tj. wyciągu z systemu (...), wydruku z systemu (...) dla lotniska we F. z dnia 18 maja 2019 r., wyciągu z Raportu Dziennego Służb Kontroli Lotów na lotnisku we F. z dnia 18 maja 2019 r., wyciągu z raportu (...) (...) 2019 r. Powyższy zarzut okazał się w pełni uzasadniony.

W ocenie Sądu Okręgowego, ww. dokumenty są wiarygodne i spójne, a wobec braku zakwestionowania ich treści przez powoda nie było podstaw do ich pominięcia. Sąd pierwszej instancji podniósł, iż pominał wskazane dowody, ponieważ stanowią one kserokopie bądź wydruki screenów z komputera, zaś interpretacja danych w nich zwartych wymaga wiedzy specjalnej. W ocenie Sądu odwoławczego fakt, iż dokumenty przedstawiane przez pozwanego stanowią wydruki komputerowe, nie pozwala na ich pominięcie na podstawie art. 235² § 1 k.p.c. Jak wyjaśnił pozwany, specyfika komunikacji współczesnego transportu lotniczego oraz postępująca informatyzacja skutkuje sporządzeniem wszelkich dokumentów, takich jak chociażby Raport Dzienny Służb Kontroli Lotów, w formie dokumentów elektronicznych,

których strona nie ma możliwości przekazania Sądowi w innej formie. Analiza tych dokumentów nie wymaga również, w ocenie Sądu odwoławczego, wiedzy specjalnej, gdyż przedstawione przez pozwanego dokumenty są wystarczająco jasne i czytelne w swojej treści. W przypadku, gdyby Sąd miał jednak problemy z przetłumaczeniem dokumentów pozwany wskazywał kilkakrotnie w odpowiedzi na pozew, że na wezwanie Sądu przedłoży przysięgłe tłumaczenie dokumentów wskazanych przez Sąd. Co więcej, Sąd pierwszej instancji zarządzeniem z dnia 8 maja 2020 r., wykonanym dnia 26 maja 2020 r. zobowiązał pełnomocnika pozwanej do złożenia w terminie 14 dni tłumaczenia przysięgłego załącznika nr 6 do odpowiedzi na pozew pod rygorem pominięcia dowodu, jednak Sąd pierwszej instancji wydał wyrok nie czekając na wykonanie zobowiązania. W aktach sprawy brak jest również zwrotnego potwierdzenia odbioru wezwania kierowanego do pełnomocnika pozwanego, na podstawie którego można by ustalić, czy pozwany w istocie wywiązał się ze zobowiązania w terminie wyznaczonym przez Sąd. W konsekwencji wskazać należy, iż zasadne okazały się zarzuty naruszenia przez Sąd pierwszej instancji przepisów prawa procesowego, co doprowadziło do konieczności uzupełnienia ustalonego stanu faktycznego.

Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że materiał dowodowy, pierwotnie pominięty przez Sąd pierwszej instancji, daje podstawy do ustalenia, iż do odwołania lotu powoda (...) z F. do B. doszło w wyniku decyzji służb kontroli lotów na lotnisku we F.. Powyższa decyzja służb kontroli lotów była natomiast podyktowana niekorzystnymi warunkami atmosferycznymi występującymi na lotnisku we F. dnia 18 maja 2019 r. Niedogodne warunki meteorologiczne, które zostały udokumentowane przez pozwanego wyciągiem z systemu (...) dotyczącego dnia 18 maja 2019 r., spowodowały dezorganizację ruchu lotniczego, opóźnienie w przydziale slotów przekraczającą 70 min i następnie odwołanie lotu powoda przez służbę kontroli lotów oraz przekierowanie samolotu, który miał wykonywać połączenie powoda od razu do B., z pominięciem lądowania we F.. Powyższe wynika z wyciągu z Raportu Dziennego Służb Kontroli Lotów na lotnisku we F. z dnia 18 maja 2019 r. z godz. 15:50 UTC, który został na wniosek sądu przedłożony przez pozwanego z tłumaczeniem przysięgłym na język polski (k. 101).

Nie ulega wątpliwości, że przedmiotem rozważań Sądu Rejonowego był lot nr (...) na trasie F. – B., który miał się odbyć w dniu 18 maja 2019 r. o godzinie 21.45, poprzedzony lotem łączonym nr (...) na trasie W. – F., który odbył się dnia 18 maja 2010 r. o godzinie 19.15. Apelujący stał na stanowisku, że nie ponosi odpowiedzialności za odwołanie lotu z F. do B., bowiem bezpośrednią przyczyną odwołania lotu były wprowadzone przez służby zarządzające ruchem w przestrzeni powietrznej (służby kontroli lotu) ograniczenia liczby lądowań i startów na lotnisku we F. spowodowane złymi warunkami meteorologicznymi panującymi w tym czasie we F..

Sąd Rejonowy uznał, że strona pozwana nie wykazała skutecznie powyższych okoliczności. Sąd Okręgowy nie podziela takiego zapatrywania. W odpowiedzi na pozew strona pozwana wskazała na przyczynę odwołania lotu i na poparcie swojego stanowiska przedłożyła dowody w postaci wyciągu z systemu (...), wydruku z systemu (...) dla lotniska we F. z dnia 18 maja 2019 r., wyciągu z Raportu Dziennego Służb Kontroli Lotów na lotnisku we F. z dnia 18 maja 2019 r., wyciągu z raportu (...) (...) 2019 r. W piśmie procesowym z dnia 11 marca 2020 r. strona powodowa podała, iż w jej ocenie rzeczywistą przyczyną odwołania lotu powoda było najprawdopodobniej skierowanie samolotu bezpośrednio do B. (z pominięciem lądowania we F.), co w ocenie powoda było decyzją ekonomiczną przewoźnika.

W tym miejscu podkreślić należy, iż stosownie do art. 5 ust. 3 rozporządzenia 261/2004 obsługujący przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do wypłaty rekompensaty przewidzianej w art. 7, jeżeli może dowieść, że odwołanie jest spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków. W orzecznictwie TSUE przyjmuje się, że przez nadzwyczajne okoliczności rozumie się takie zdarzenia, które nie wpisują się, ze względu na swój charakter ani swoje źródło, w ramy normalnego wykonywania działalności danego przewoźnika lotniczego i nie podlegają jego skutecznej kontroli (wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 4 maja 2017 r., C-315/15, wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 19 listopada 2009 r., połączone sprawy C-402/07 i C-432/07). W punkcie 15 preambuły rozporządzenia 261/2004 wskazano, że za nadzwyczajne okoliczności powinno się uważać sytuację, gdy decyzja kierownictwa lotów w stosunku do danego samolotu spowodowała danego dnia powstanie dużego opóźnienia, przełożenie lotu na następny dzień albo odwołanie jednego lub więcej lotów tego

samolotu pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków przez zainteresowanego przewoźnika, by uniknąć tych opóźnień lub odwołań lotów.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że odwołanie lotu powoda spowodowane decyzją kierownictwa lotów, nie może być uznane inaczej, niż za nadzwyczajną okoliczność w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia 261/2004. W szczególności w przypadku gdy odwołanie lotu przez służbę kontroli lotów miało swoje uzasadnienie w niekorzystnych warunkach atmosferycznych. Podkreślić należy, że decyzje kierownictwa lotów danego lotniska mają charakter zewnętrzny, niezależny od przewoźnika lotniczego i pozostający poza jego kontrolą. Przewoźnik ma niewątpliwie obowiązek do zastosowania się do tego rodzaju decyzji i ograniczeń. Przeciwnie stanowisko, i tym samym wykonanie połączenia lotniczego wbrew jego odwołaniu przez kontrolę lotów prowadziłoby bez wątpienia do bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwa pasażerów. Wprowadzenie nawet czasowych ograniczeń w udzielaniu przez kontrolę lotów zgody na start i lądowanie samolotów, związanych z niedogodnymi warunkami atmosferycznymi kaskadowo wpływa na płynność ruchu lotniczego, który w przypadku lotnisk o dużym natężeniu, którym niewątpliwie jest lotnisko we F., nie może być przywrócony bez odwołania czy opóźnienia części lotów. Nie ulega wątpliwości Sądu Okręgowego, iż powyższe wynika z przepustowości lotniska, nie zaś z możliwości przewoźnika, a zatem pozwany nie miał realnego wpływu na przekierowanie jego samolotu bezpośrednio do B. z pominięciem lądowania we F..

W ocenie Sądu Okręgowego przewoźnik nie miał również możliwości podjęcia żadnych racjonalnych środków by uniknąć odwołania lotu. Jak już bowiem wyżej wskazano, decyzje kierownictwa lotów danego lotniska mają charakter zewnętrzny, niezależny od przewoźnika lotniczego i pozostający poza jego kontrolą. Dodatkowo do decyzji służb kontroli lotów o odwołaniu przedmiotowego lotu doszło o godzinie 15:50 UTC, czyli o godzinie 17:50 czasu polskiego. Decyzja ta została zatem podjęta niewiele ponad godzinę przed planowanym wylotem powoda z lotniska w W.. W ocenie Sądu Okręgowego w tak krótkim czasie oraz wobec odgórnej decyzji służb kontroli lotów lotniska we F. o przekierowaniu samolotu pozwanego bezpośrednio z M. do B. bez międzylądowania we F., przewoźnik nie miał możliwości powzięcia żadnych środków, które mogłyby uniknąć odwołania lotu.

Wobec powyższych rozważań oraz treści pkt 15 preambuły rozporządzenia 261/2004 zarzut oparty o treść art. 5 rozporządzenia 261/2004 okazał się zasadny.

Wobec stwierdzenia, iż do odwołania lotu powoda doszło na skutek zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków, uznać należy, iż powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Pozwana wykazała ważną przyczynę zwalniającą przewoźnika od odpowiedzialności za odwołany lot, bowiem wykazała, iż o odwołaniu lotów zadecydowało kierownictwo lotów na lotnisku we F. w związku z zaistnieniem trudnych warunków meteorologicznych, które spowodowały opóźnienia i odwołania co najmniej kilkunastu lotów. Podkreślić należy, iż decyzję kierownictwa lotów spowodowaną warunkami meteorologicznymi uznać należy za zdarzenie o charakterze zewnętrznym, na które przewoźnik lotniczy nie miał wpływu i któremu nie mógł zapobiec.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok, w ten sposób, że oddalił powództwo w części w jakiej nie zostało ono dotychczas oddalone przez Sąd I instancji.

Konsekwencją powyższego orzeczenia była również konieczność zmiany rozstrzygnięcia w zakresie kosztów procesu przed Sądem pierwszej instancji. Orzeczenie w tej części wydane zostało w oparciu o treść art. 98 § 1 k.p.c., tj. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Na koszty te złożyło się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika strony pozwanej w kwocie 270 zł, obliczone na podstawie § 2 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r., poz. 1804), według stanu na dzień wniesienia pozwu, opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz koszt wykonania tłumaczenia przysięgłego, do którego przetłumaczenia zobowiązał pozwanego Sąd Rejonowy, w kwocie 172,20 zł.

Rozstrzygnięcie co do kosztów procesu w instancji odwoławczej również wydane zostało w oparciu o treść art. 98 § 1 k.p.c. Na koszty te złożyła się uiszczona przez stronę apelującą opłata sądowa od doręczenia wyroku z uzasadnieniem

w wysokości 100 zł oraz wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w kwocie 135 zł obliczone na podstawie § 2 pkt. 3 w zw. z § 10 ust. 1 pkt. 1 ww. Rozporządzenia, według stanu na dzień wniesienia apelacji.

W punkcie 3 wyroku na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwrócono pozwanemu 100 zł tytułem zwrotu różnicy między należną opłatą od apelacji, a opłatą uiszczoną przez pozwanego.